

ประกาศสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย
เรื่อง กำหนดช่วงเวลาอื่นระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น
และกำหนดเงื่อนไขการทำการบินด้วยวีเอฟอาร์ในช่วงเวลาอื่นระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น
พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘๑ ของข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๙๔ ว่าด้วยกฎจราจรทางอากาศ ที่กำหนดว่าการบินด้วยวีเอฟอาร์ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น หรือช่วงเวลาอื่นระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นที่อาจกำหนดโดยผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย กำหนด ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจึงออกประกาศกำหนดช่วงเวลาอื่นระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นและเงื่อนไขการทำการบินด้วยวีเอฟอาร์ในช่วงเวลาอื่นระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เรื่อง กำหนดช่วงเวลาอื่นระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นและกำหนดเงื่อนไขการทำการบินด้วยวีเอฟอาร์ในช่วงเวลาอื่นระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ช่วงเวลาอื่นระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นให้เป็นไปตามช่วงเวลาระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงเวลาพระอาทิตย์ขึ้นตามที่กรมอุตุนิยมวิทยา กองทัพเรือ ประกาศสำหรับจังหวัดนั้น ๆ หากจังหวัดใดไม่มีประกาศกำหนด ให้ถือเวลาตามจังหวัดที่ใกล้ที่สุดที่ได้มีการประกาศไว้

ข้อ ๔ การบินด้วยวีเอฟอาร์ในช่วงเวลาอื่นระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นตามข้อ ๓ ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) นักบินจะต้องติดต่อสื่อสารได้ตอบทางวิทยุกับหน่วยงานให้บริการจราจรทางอากาศในพื้นที่ทำการบินในช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม หากสามารถติดต่อสื่อสารได้

(๒) นักบินจะต้องทำการบินภายใต้เกณฑ์ทัศนวิสัยและระยะห่างจากเมฆขั้นต่ำสำหรับสภาพอากาศเปิดตามที่ระบุไว้ในข้อ ๗๘ ของข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๙๔ ว่าด้วยกฎจราจรทางอากาศ และเอกสารแนบท้าย ๓ ตารางแสดงเกณฑ์ทัศนวิสัยและระยะห่างจากเมฆสำหรับสภาพอากาศเปิด (VMC) โดยมีเงื่อนไขเพิ่มเติม ดังนี้

ก. ฐานเมฆต้องไม่ต่ำกว่า ๔๕๐ เมตร (๑,๕๐๐ ฟุต)

ข. สำหรับห้วงอากาศชั้น บี ซี ดี อี เอฟ และ จี ที่และต่ำกว่า ๙๐๐ เมตร (๓,๐๐๐ ฟุต) เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง หรือ ๓๐๐ เมตร (๑,๐๐๐ ฟุต) เหนือภูมิประเทศแล้วแต่ว่ากรณีใดจะสูงกว่า นักบินต้องสามารถมองเห็นและรักษาระยะห่างจากพื้นภูมิประเทศได้ตลอดเวลาที่ทำการบิน

ข้อ ๕ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อการบินขึ้นหรือการบินลงหรือเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยเป็นรายกรณี การบินด้วยวีเอฟอาร์ในช่วงเวลาอื่นระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น จะต้องทำการบิน

(๑) ที่ระดับความสูงไม่ต่ำกว่า ๖๐๐ เมตร (๒,๐๐๐ ฟุต) เหนือสิ่งกีดขวางที่สูงที่สุดภายในรัศมี ๘ กิโลเมตรจากตำแหน่งโดยประมาณของอากาศยาน ในกรณีบินเหนือภูมิประเทศซึ่งเป็นที่สูงหรือพื้นที่ซึ่งเป็นภูเขา

(๒) ที่ระดับความสูงไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ เมตร (๑,๐๐๐ ฟุต) เหนือสิ่งกีดขวางที่สูงที่สุดภายในรัศมี ๘ กิโลเมตรจากตำแหน่งโดยประมาณของอากาศยาน ในกรณีที่บินที่อื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ใน (๑)

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสุทธิพงษ์ คงพล)

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย